

θιέλθωσι τοσοῦτοι αἰῶνες μέχρις οὗ νὰ τελειοποιηθῇ ἡ γραφὴ. ἂν ἀναπολήσωμεν ὅτι, ἀφότου τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου ἐφέρθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐπέρασαν σχε. δὸν τρεῖς χιλιάδες ἔτη μέχρι τῆς ἐφευρέσεως τῆς Τύ πογραφίας. — Καὶ ἡ ἐφεύρεσις δ' αὕτη, ὡς καὶ πολλαὶ ἄλλαι, ὁφείλεται εἰς τὴν τύχην. Διὰ νὰ τελειοποιήσῃ τὰς ἴδεας του τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔχει χρείαν τοσούτων αἰώνων!!!

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑΣ ΙΝΔΙΑΣ.

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΑΔΒΑΡΕΖΟΣ ΚΑΒΡΑΛ, ΚΑΙ
Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΑ.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος ὅλοι ἡ θελον ν' ἀναγράφονται διὰ τὰς Ἰνδίας Δέκα τρία πλοῖα ἐπληρώθησαν ἐξ εὐγενῶν, Ἱερέων, ἐμπόρων, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν. Ὁ κυβερνήτης αὐτῶν Πέτρος Ἀλβαρέζος Καβράλ ἀπωθούμενος εἰς τὸ δυτικὸν μέρος ὑπὸ τῆς τρικυμίας, ἀπαντᾶ νέαν γῆν, τὴν ὅποιαν δὲν εἶχεν ἴδειν ὁ Γάμας· ήτο δὲ ἡ Βραζιλία, ἡ πλησιεστέρα εἰς τὴν Ἀφρικὴν χώρα τῆς Ἀμερικανῆς Ἡπείρου. Ἀναλαμβάνει δ' ἀκολούθως τὴν πρὸς τὴν Ἀφρικὴν πορείαν του εἴκοσι δύο ἡμέρας κινδυνεύει πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου ὑπὸ τρικυμίας, εἰς τὴν ὅποιαν ἔχανει τέσσαρα πλοῖα, καὶ φθάνει εἰς Καλικούταν, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τινας Ἰνδοὺς αἱχμαλωτισθέντας παρὰ τοῦ Γάμα.

Ο Ζαμορίνος κατ' ἀρχὰς δεικνύει μεγάλην πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν, παρακινούμενος δικαῖος ὑπὸ τῶν Μαύρων, Θανατόνει ἔως πεντήκοντα Πορτογάλλους, καὶ λαφυραγωγεῖ τὰς ἐμπορείας τινας. Ο Καβράλ καίει τὴν πόλιν καὶ τὰ ἐν τῷ λιμένι πλοῖα, συμμαχεῖ κατὰ τοῦ Ζαμορίνου μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Κοσχίνου, καὶ λαμβάνει ἐκ τῶν νέων

αύτοῦ ὑποτελῶν χρυσὸν καὶ ἀρώματα.

‘Ο βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας ἐννόησεν δτι διὰ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν κυριαρχίαν του εἰς τὰς Ἰνδίας, ἐπρεπε διὰ μιᾶς ν’ ἀντικρούσῃ ὅλας τὰς ἀντιστάσεις τῶν Ἀράβων. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἶχοτι πλοῖα ἀναχωροῦσιν ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Γάμα, ναυάρχου τῶν θαλασσῶν τῆς Ἀνατολῆς. Δέκα εἴς αὐτῶν παραπλέουσιν εἰς τὰ παράλια πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐμπόρων, ἔτερα διέρχονται εἰς τὴν εἰσόδον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης διὰ νὰ συλλαμβάνωσιν δλους τοὺς ἐμπορευομένους Μαύρους, καὶ ἔτερα μένουσιν ἐτοιμα νὰ δόσωσι βοήθειαν ἐν ὕρᾳ κινδύνου,

‘Ο Γάμας διελθὼν τὸ Ἀκρωτήριον κάμνει συμμαχίαν μετὰ διαφόρων εἰς τὸ ἀνατολικὸν παράλιον τῆς Ἀφρικῆς, συνιστά τόπον τινὰ διὰ καταψυγὴν εἰς Μοζαμβίκον, καὶ καίει ἐν πλοῖον τῶν Μαύρων πλῆρες πολυτίμων πραγμάτων στελλομένων παρὰ τοῦ Σουλτάνου εἰς Μέκκαν. ἀκολούθως δ’ ἔρχεται ἐμπροσθεν τοῦ Κανανὸρ οὗτινος ὁ βασιλεὺς, ὑποτελῆς ὃν τῆς Καλικούτας, ἐζήτησε νὰ κάμη αἱ φνήδεον ἔφοδον κατὰ τῶν Πορτογάλλων· βιάσας καὶ αὐτὸν ὁ Γάμας εἰς εἰρήνην, προχωρεῖ ἀπροσδοκήτως κατὰ τῆς Καλικούτας, κυριεύει πολλὰ μικρὰ πλοῖα, ζητεῖ ἀπὸ τὸν Ζαμορίνον ἴκανοποίησιν διὰ τοὺς θανατωθέντας Πορτογάλλους, τελευταῖον κρεμᾶ πεντήκοντα αἱχμαλώτους ἐπὶ τῶν ἰστίων τῶν πλοίων, (καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας) πυροβολεῖ δλην τὴν πόλιν.

‘Ο Γάμας ἀπέρχεται μετὰ ταῦτα εἰς Κοσχῖνον, οὗτινος ὁ βασιλεὺς ἐστάθη πιστός. Διὰ νέων δώρων ἀνανεοῦται ἡ φιλία των. Ἐνῷ δ’ ἀπέρχετο εἰς Κανανὸρ, ἀπαντᾶ τὸν στόλον τοῦ Ζαμορίνου. Μ’ ὅλην τὴν γεναίαν ἀντίστασιν τῶν Ἰνδῶν, τὰ πλοῖά των ἐλήφθησαν, καὶ μετ’ αὐτῶν ἀπειρα λάφυρα ἐν οἷς καὶ ἀδάμαντες καὶ χρυσοῦν τι ἀγαλμα κεκοσμημένον μετὰ πολυτίμων λίθων.—Μετὰ τὴν λαμπρὰν ταύτην νίκην ὁ Γάμας ἀνεχώρησε διὰ τὴν Εὔρώπην.